

Godišnji susret Hrvatskog muzikološkog društva

Zagreb, 24. i 25. svibnja 2019.

Glazbenik Franjo pl. Lučić – ponos i dika hrvatskog naroda U povodu 130. obljetnice rođenja skladatelja

Dr. sc. Zdenka Weber

LUČIĆ, Franjo (Lucić), skladatelj, orguljaš, glazbeni pedagog i teoretičar (Kuče kraj Velike Gorice, 31. III. 1889 — Zagreb, 16. III. 1972). U Zagrebu polazio 1904.–06. učiteljsku školu (glazba u V. Novaka) i 1906.–09. školu HGZ (kompozicija u F. Dugana st., orgulje u Ć. Juneka). Bio je nastavnik glazbe u učiteljskoj školi 1909–11. i povijesti glazbe u školi HGZ od 1911. do 1914, kad je mobiliziran, te učitelj u Kotarima kraj Samobora 1917–18. Kao turopoljski župan 1918–27. zaslužan je za tamošnji kulturni i gospodarski napredak (gradnja cesta i škola, otvaranje knjižnica i čitaonica). Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu predavao polifonu kompoziciju i orgulje od 1921. do umirovljenja 1961 (od 1940. izvanredni, od 1941. redoviti profesor); pročelnik Odjela za kompoziciju i glazbenu teoriju 1940–41. i 1950–52. te rektor Akademije 1944–45. i 1952–61. Usporedno, s E. Krauthom 1932. osnovao je i do 1941. vodio privatnu glazbenu školu Polyhymnia. Od 1913. priređivao solističke orguljske koncerte u Zagrebu i većim hrvatskim gradovima te bio hvaljen kao maštovit improvizator; do 1940. neko vrijeme orguljaš u crkvi sv. Katarine, pri kojoj je osnovao zbor, te u katedrali i sinagogi u Zagrebu. Skladateljski mu opus obuhvaća oko 140 svjetovnih i crkvenih djela.

Franjo pl. Lučić
Župan turopoljski

Među orkestralnima Lučićevim djelima ističu se Simfonija u f-molu (1917), prva moderna hrvatska simfonija uz onu Dore Pejačević, i Elegija u f-molu (1935; inačica skladbe za orgulje 1934). Uz pojedinačna djela vokalno-instrumentalne i komorne glazbe (kantata Noć na Uni, 1917; Gudački kvartet u d-molu, 1926) te omanji opus glasovirskih skladba, kao orguljaš i poznavatelj baroknih djela obogatio je orguljsku glazbu tehnički zahtjevnim solističkim skladbama (Sonata u c-molu, 1909; Fantazija i fuga u c-molu, 1932; Koralni preludij u f-molu, 1943), a njegov Koncert za orgulje i orkestar u c-molu (1913) prvo je djelo te vrste u hrvatskoj glazbenoj literaturi. Desetak solo-popijevki lirske su minijature profinjena ugođaja, među njima Snešica, Tkeš si fletno, Vre tičeki spiju i Spi jalšina na stihove D. Domjanića (i u inačicama uz orkestar). Lučićevo zanimanje za narodnu glazbu vidljivo je posebice u njegovim svjetovnim zborovima; uz one nadahnute osobinama narodnoga melosa, većinu čine obradbe ili harmonizacije narodnih popijevka, osobito iz Turopolja, Međimurja i Istre.

PRVOSTOLNA CRKVA

PONEDJELJAK 16. lipnja 1941.

U 19.30 SATI

HRVATSKO PJEVAČKO DRUŠTVO „LISINSKI“

KONCERT

U KORIST HRVATSKOG CRVENOG KRIŽA

Sudjeluje: ČEDOMIL DUGAN (orgulje)

RASPORED:

FRANJO DUGAN st.: . Preludij i fuga H-dur (orgulje)

FRANJO LUČIĆ: . . . Missa Solemnis
Kyrie - Gloria - Credo - Sanctus - Benedictus -
Agnus (Mješoviti zbor i orgulje)

FRANJO LUČIĆ: . . . Elegija (orgulje)

. * . Kristuš je gore vstal (stara hrvatska crkvena
pjesma)

VATROSLAV LISINSKI: Oče naš (muški zbor)

ZLATKO GRGOŠEVIĆ: Večer nam je rosa padala (mješoviti zbor)

FRANJO DUGAN st.: . Molitva

„ „ „ Ad te Domine (mješoviti zbor)

Dirigent: MLADEN POZAJIĆ

OVAJ RASPORED VRIJEDI KAO ULAZNICA.

CIJENA MU JE DIN. 15.—

Franjo pl. Lučić sa učenicima
muzičarske škole u Zagrebu.
Fotografirano u studiju
u Muzičkoj školi u Zagrebu.

Franjo pl. Lučić
Profesor i rektor Muzičke
akademije u Zagrebu

Doživio je i proživio Franjo pl. Lučić olovne, dramatične i krvave ratne godine Prvog i Drugog svjetskog rata. I preživio ih je trajno uspravan i poštovan, osobito omiljen kod svojih studenata i cijenjen u svemu što je radio. Sve navedeno u ovom tekstu činjenice su i podaci o izuzetnom glazbeniku i čovjeku kojega je za života pratio a i danas posmrtno prati glas da je bio nadasve skroman i uvijek ljubazan. Dopustite mi stoga moj osobni zaključak. Naime, obljetničke proslave njegova rođenja i sada nakon 130 godina, kada ga pogotovo vi njegovi Turopoljci stavljate u središte pozornosti posvećujući mu izložbe, predavanja i koncerte, pomalo me podsjeća na priču o Ptici feniks koja simbolizira uvijek ponovno rođenje, ali i nadu u čestitost, postojanost, svjetlost pa i svetost. Glazbenik Franjo pl Lučić ostavio je skladbe, neka dakle one zazvuče i neka ih se svira i pjeva pronoseći upravo vrijednosti i vrline za koje se Franjo pl. Lučić cijeli svoj život zalagao i koje ga kao čojeka i kao glazbenika nedvojbeno trajno rese služeći kao uvijek pouzdani uzor.

Hvala na pozornosti!